

NÅGRA FUNDERINGAR KRING ETT PAR FOTON OCH EN GAMMAL BIL

Av Malte Eriksson

Någon gång på 1930-talet var Sven Gottwall, försäljningschef vid Scania-Vabis försäljningskontor i

motor/chassinummer 5722. Vidare så hade den en sexcylindrig hesselmanmotor på 90HK, och en maxlast på 6 ton, den hörde till de biltyper som har drivning på sista axeln. Ågaren, A E Larsson, tycks ha en annan huvudsyssla än åkare, han kallar sig

ju alltid låta tankarna, (och fantasin) löpa. Nu hade de två i hytten en resa på minst 70 mil framför sig. Tog de kustvägen från till Sundsvall? Eller valde de inlandsvägen via Orsa och Sveg? Ja det kan man väl bara gissa. Några mastställen, eller möjligheter att tanka? Säkert inte många möjligheter norr om Gävle, och definitivt inte på natten. Och allra minst "räolja". Men under flakets högra sida kan man ana en hylla med ett helt batteri 20-litersdunkar. Dessa och en tratt var nog de "tapställen" som stod till buds nattetid. Och att sova för den som inte satt vid ratten? Han fick väl, så gott det lät sig göras, stötta upp sig i det vänstra hyttörnet och försöka slumra till då och då. Hade de i stället haft en bil av 1934/35 års modell kanske det varit aningen bättre. De bilarna hade något bredare, och kanske även lite djupare hytt. Visst kunde man vända sig till en lokal snickare och få hytten förlängd till ett sovutrymme, men hur många bilägare ville avstå flakutrymme, (i föreliggande fall 4,78 meter), för att en chaufför skulle LIGGA och sova på arbetstid...? Vi som tyckte att femtiotalsbilarna var stöiga, hur var då den här 1933-an i framvagnen? Kanske trots allt bättre än man kan ana? Tungstyrd var den givetvis, men var den tyngre än de första årgångarna av Scania Regent? Det har man svårt att tro. Men säkert gällde det att passa sig för den lömska dikeskanten, speciellt vid

Sundsvall på resa, och uppehöll sig i bl.a. Östersund. Kamera hade han med sig, och den åkte fram när han upptäckte en långsträckt registrerad i Skaraborgs Län. Kanske träffade han på den vid det s.k. "bonnbustorget", eller gissar jag fel, ni som känner igen stadsbilden?

Tydligen bytte han några ord med bilens besättning i samband med att den plätades. Av dem fick han veta att bilen var lastad med ost. Det kan verka nästan självklart när den kom från Falbygden, som anses vara Sveriges ostcentrum. Bilen själv, naturligtvis väcker den intresse hos den som är intresserad av äldre lastbilar. Speciellt om den är av ens favoritmärke. Om regnummret som i det här fallet är lätråst, å underlättar det fortsättningen.

R1082 är av 1933 års modell, typ 3557(gissar jag), och den hade

ibland kvarnarrendator, ibland mjölnare. Eller var det kvarnverksamheten som var bisysslan? Kvarnen hette i alla fall Etraks Kvarn, och låg nära, men inte vid, Tidan i Velingö socken. Om någon undrar, så ligger det några mil SO om Tidaholm, i ett dist-rikt med då för tiden troligen bara

smala grusvägar. Men när ostlasser var på, och presenningarna pålagda, så kan man

möten. Kanske hade man i enlighet med gammal chaufförspraxis lastat mer på högersidan för att bilen självmant skulle sträva lite upp mot vägmitten. Hur många hundra växlingar måste utföras under den långa färden? Och vid varje växling måste det dubbeltrampas, den osynkade lädan hade fyra växlar med raka skjutdrev. I stigningar där den t.o.m. sackade på ettan var väl några pumptag på startbensin pumpen det klassiska tricket för att få extra skjuts. Den möjligheten stod inte bensinbilsförarna och de få dieselförarna till buds.

Årstiden? Ja träden är ju gröna på bilderna,